

Makó, 1909. november 27. – Budapest, 1993. február 5.

Alkalmazotti családból származott. Elemi iskoláit és a középiskolát Makón végezte. 1927-ben érettségizett a Csanád Vezér Gimnáziumban. 1932-ben a szegedi Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemen földrajz szakos középiskolai tanári képesítést szerzett. Tanulmányait 1933-ban három hónapos bécsi ösztöndíjjal fejezte be. 1935-ben pedagógia- és földrajztudományból egyetemi doktori fokozatot nyert el. A nagykőrösi Arany János Református Gimnáziumban egy esztendeig helyettes tanár, majd Makón magántanítványokat oktatott. Pályázat révén került a csurgói református gimnáziumban, ahol tizenegy évig tanított.

1941 és 1943 között évente három alkalommal a dunántúli református egyházkerület Csurgón működő Baksay István Népfőiskoláját vezette. 1945 januárjában kiállásával megakadályozta, hogy tanártársai nyilas alapszervezetet hozzanak létre, ezután menekülnie kellett. Ismerősei révén egy katonai alakulathoz került, majd annak felbomlása után hazatért.

Hazatérése után a bolgár városparancsnok Csurgó Nemzeti Bizottságának elnökévé nevezte ki, e tisztét egy évig viselte. 1945 áprilisában a csurgói földigénylő bizottság tagja. 1947-ig a községi képviselő-testület és a megyei törvényhatósági bizottság tagja. 1945 áprilisában belépett a Nemzeti Parasztpártba. Egy évig vezette a csurgói járás parasztpárti szervezetét. 1945–1946-ban az országos nagyválasztmány tagja. 1945. június 24-től Somogy megyét képviselte az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. 1945 novemberében is képviselő-jelölt volt, de a NPP Somogy megyei listájáról nem került be a törvényhozásba.

1947-től két éven át a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztériumban a tehetségkutatási és diákszociális ügyek főelőadója, majd a minisztériumhoz tartozó Országos Diákjóléti és Kollégiumi Hivatal szervezési osztályának vezetője lett. 1949-től három évig a cinkotai állami tanítóképző igazgatója, majd 1956 után az ELTE Apáczai Csere János Gyakorló Gimnázium vezető tanára lett, ahonnan 1974-ben ment nyugdíjba.

1948 szeptemberében az NPP-ben végrehajtott tagkönyvcseré alkalmával nem újíttatta meg parasztpárti tagságát. 1962-ben az MSZMP tagja lett, ahonnan 1988. január 3. után Király Zoltánék kizárása miatt tiltakozásul kilépett. 1967-től a Magyar Pedagógiai Társaság, 1986-tól a Somogyiak Baráti Köre, 1987-től a Makóiak Baráti Köre tagjaként tevékenykedett.

